

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

9. číslo (květen 2000) / 2.ročník

cena: 2,- Kč

Přijímací zkoušky na třinecké gymnázium

17. dubna proběhly přijímací zkoušky ko studiu na třineckém gymnáziu. Na šestileté studium se hlásilo 147 žáků a 57 z nich nebylo přijato. Na čtyřleté studium přišlo skládat zkoušky 30 žáků a z toho 4 nebyli přijati. Pro ně je druhé kolo přijímacích zkoušek stanoveno na 11. května. Všem budoucím studentům, blahopřejeme.

Šestileté studium: výsledky škol (řazeno podle počtu přijatých žáků)

Škola	Přijato	Nepřijato	Neprospělo	Počet žáků
6. ZŠ Slezská	27	15	8	42
1. ZŠ U splavu	11	6	3	17
7. ZŠ Kaštanová	10	8	1	18
4. ZŠ Jablunkovská	9	8	2	17
ZŠ Bystřice	6	1	0	7
2. ZŠ Petra Bezruče	6	2	0	8
ZŠ Masarykovy sady Č. T.	5	3	0	8
ZŠ Jablunkov	4	3	1	7
ZŠ Hnojník	3	0	0	3
ZŠ Návsí	3	1	0	4
ZŠ Vendryně	3	1	1	4
5. ZŠ Koperníkova	2	8	1	10
ZŠ Nýdek	1	1	1	2

Čtyřleté studium: výsledky škol (řazeno podle počtu přijatých žáků)

Škola	Přijato	Nepřijato	Neprospělo	Počet žáků
6. ZŠ Slezská	7	0	0	7
ZŠ Bystřice	6	0	0	6
1. ZŠ U splavu	2	0	0	2
5. ZŠ Koperníkova	2	0	0	2
ZŠ Jablunkov	2	0	0	2
7. ZŠ Kaštanová	2	1	0	3
ZŠ Nýdek	1	0	0	1
ZŠ Slezská Č. T.	1	0	0	1
ZŠ Bezručová	1	0	0	1
4. ZŠ Jablunkovská	1	1	0	2
ZŠ Vendryně	1	1	0	2
1. ZŠ TGM F-M	0	1	0	1

Kamil Mrázek

Básnické setkání

19. května v aule třineckého gymnázia podle zájmů proběhne básnické setkání.

Všichni jste zváni i pisatelé a autoři...

Přesné informace doby konání budou předem známy. Vše se vás dozvíte.

KM

Něco přichází, něco odchází

Jaro je zase tady. Projevuje se to velmi nápadně. Že jste to dosud nepocítili? Však se dočkáte. Už si ani nepamatuji počet všech umytých oken a jiných předmětů, pohrabaného pozemku... a všemožného shonu při přípravách prvních jarních svátků. S nimi také přišel dlouho očekávaný květen.

Toť krásný měsíc, není-liž pravda. Už z toho názvu vyzařuje ta pohoda ten jas. Květen patří k nejkrásnějším měsícům roku pro studenty. Ovšem asi ne pro ty, kteří zrovna skládají „zkoušku dospělosti“.

Když už jsme přežili velikonoční prázdniny jsou před námi nádherné volné pondělky (vlastně už jen jeden). A co teprve jeho druhá polovina - vyučování do 12:35, většina hodin suplovaných, prostě procházka růžovým sadem. Tímto nenabádám profesory, aby tento dosud vyhovující dlouholetý tradiční průběh měnili. Nebojte se, my jsme

V tomto čísle:

Anketa - hudba, televize, zpěváci

Nebojte se vyjádřit - Jak přežít vyučování

Demokracie na školách, názory (str. 4)

Básně, osmisměrka

Sport

spokojeni. Někdo si říká, skončí květen a přijde „krutý“ červen. Je sice pravda, že tento měsíc ovlivní naše výsledky, ale jsou zde i jeho výhody. Převážná část studentstva podniká v červnu výlety (samozřejmě s pedagogickým dozorem), a zbytek školy má pak jisté výhody.

Proto neteskněme, květen i červen rychle uplynou. Pak přijdou nádherné prázdniny. (A po nich zase škola...)

Vždyť: „Days could be marvellous!“

Kamila

Maturita je pašování blbců přes hranici inteligence

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Chrchláková muzika

Slovo chrchlák vzniklo z reproduktorů, u něhož vlivem špatné elektroniky dochází k rušení a ovlivňování zvukových vln, vycházejících z reproduktoru, tzv. chrchlání. Toto slovo je neodmyslitelně spjata se školním rádiem, respektive s torzem bývalého školního rádia, které prý v současné době je hlavní příčinou kouření studentů o velké přestávce. Rádio je ovšem pouze jeden den v týdnu, takže co ty zbývající dny...

Kvalitnější je pouze magnetofon a je tady i možnost reprodukce i z CD. Je to ale stejně na nic, zvuk je tak nevýrazný, že v přestávkovém hluku zaniká. Řešení je pouze jediné - vyměnit

nejen reproduktory, ale i samotný „mixážní pult“ rádia. Pouze tak bude zvuk křišťálově čistý, ve stereu a správné hlasitosti, na což si přijdou hlavně vyznavači drsnější hudby. Levnější metody jsou ještě dvě: propojení rozhlasu s aulou, kde je špičková technika. Tomu se ale vedení školy brání (není se čemu divit, nikdo si nechce vzít na triko poškození techniky). Druhá možnost je pustit si walkmana nebo discmana. Záleží na vás, jakou zvolíte možnost. Ti bez walkmanů si musí počkat na nový rozhlas, který je otázkou několika desítek tisíc korun.

David Hezko

Vlna diskusí

Na minulé tzv. aprílové číslo se snesla vlna odporu, rozhořčení, pláče, ale i beznaděje, nadšení a smíchu. Podle některých profesorů je toto číslo plně sprostoty, urážek a potup. Kdysi býval kantor dáván žákům za příklad a měl respekt. Ty časy jsou ale nenávratně pryč, stejně jako éra černobílých televizí. Je to hrozná škoda (i těch televizí), ale je to prostě tak. Jsou ovšem lidé, kteří se tomu od srdce zasmáli. Já uctívám zlatou střední cestu, takže jsem se od srdce zasmál, ale i zamyslel nad některými články. Přesto si myslím, že bychom měli tuto kapitolu uzavřít a čekat na další vydání „Prostorové roviny“. Rozhodně ale nebudme Zoro mstitelé, tak jak tomu bylo nedávno na nástěnce. Hnus stíhá hnus.

David Hezko

ANKETA

hudba, televize, zpěváci

1. Jaký sleduješ TV program?

TV Nova (41), ČT 1 (6), MTV (4), SuperMax (3), Viva 2 (3), Prima (3), HBO (2), Galaxie (2), ČT 2 (1), RTL (1), PRO 7 (1), SAT 1 (1), OK 3 (1), různě (4), nedívám se, učím se (1)

2. Jaké rádio posloucháš nejčastěji?

Orion (33), Čas (12), Kiss Morava (10), Impuls (8), Hellax (1), Český rozhlas (1), různě (6)

3. Jaké čteš noviny?

Horizont a Hutník (9), MF Dnes (9), Bravo (6), Top Dívka (5), knihy (5), Moravskoslezský Den (2), Bravo Girl (2), ABC (2), Score (2), Právo (2), Cosmogirl (2), Překvapení (2), učebnice (2), Katka (1), Počítače pro každého (1), Musica (1), Zeitung (1), Spirit (1), Zemské noviny (1), Ty, které mi přijdou pod ruku (1), různě (6)

4. Kdo je tvůj nejoblíbenější český zpěvák?

David Koller (12), Daniel Hůlka (10), Karel Gott (8), Dan Bárta (5), Janek Ledecský (5), Landa (4), Jaromír Nohavica (3), Stříhavka (3), Nedvěd (2), Bubblegum (Blaf) (2), Aleš Lehký (1), Robert Kodým (1), Kryl (1), žádný (6)

5. Kdo je tvůj nejoblíbenější zahraniční zpěvák?

Sting (15), Sasha (13), Jožo Ráž (6), Keating (6), Headfield (Metallica) (5), Ricky Martin (4), Tarkan (3), Bryan Adams (3), zpěvák (Offspring) (3), Michael Jackson (2), Lou Bega (2), Moby (2), Robbie Williams (2), Anderson (2), žádný (4)

6. Kdo je tvoje nejoblíbenější česká zpěvačka?

Lucie Bílá (31), Anna K. (11), Iveta Bartošová (7), Leona Machálková (5), Bára Basiková (5), Veselá kráva z reklamy (2), Helena Vondráčková (1), Csaková (1), Absolonová (1), žádná (6)

7. Kdo je tvoje nejoblíbenější zahraniční zpěvačka?

Celine Dion (11), Alanis Morisset (11), Madonna (10), Dolores (Cranberries) (8), Whitney Houston (7), Britney Spears (5), Enya (3), Jennifer Lopez (3), Kirschner (3), Aquirell (3), No doubt (2), Toni Braxton (1), Mariah Carey (1), žádná (4)

8. Která je tvoje nejoblíbenější domácí skupina?

Lucie (25), Chinaski (23), Lunatic (8), Težkej Pokondr (6), Blaf (5), Buty (2), Skream (2), Liquid Harmony (1)

9. Která je tvoje nejoblíbenější zahraniční skupina?

The Offspring (12), Metallica (9), A-TEENS (7), Red Hot Chili Peppers (6), Savage Garden (6), The Corrs (4), Five (3), Sex-pistols (3), Cypress Hill (2), Queen (2), Chemical Brothers (2), Abba (2), TLC (1), Nirvana (1), Venga Boys (1), Boyzone (1), Sash (1), Skung Anansie (1), Scooter (1), Foo Fighters (1), Massive Attack (1), Silverchair (1), Texas (1), Beatles (1), Sting (1), Backstreet Boys (1)

10. Která je tvá nejoblíbenější písnička?

Zrcadlo, Show me the meaning (2), I will always love you, You follow me down, Philadelphia, Nothing else matters, Next Year, Living in the shell, Angel, Desert Rose (6), Simarik (2), Ring Ding Ding, Jaxe, Čarodějka, Skoro všechny (kromě oper a moravanek) (4), Beskyde, Beskyde (1), Dlouhý kouř (5), Nothing else matters (3), Nebe, Are you still mad, Ironic (3), Hotel California (2), Mambo no. 5 (4), My girl (2), Otherside (2), All of control (2), Voda čo ma drží... (6), Super Trouper (1), Schala la la (3), Memory (1), Kafe s mlíkem (3), Chlast (2), Zdravotní (1), Až já budu svatý, Medvídek

Táňa Křenková, Helena Uhlářová, Marie Kolářová

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Je to tady. Apríl (měsíc humoru a recese) jsme přežili, i když pro některé z nás to byl spíše zlý sen. Ale takový je život, který jde stále dál. Hutnický den už je také za námi, ale co je před námi? No přece maturity! A tak nesmím zapomenout na naše maturanty, kterým všichni zajisté přejeme úspěšné složení maturitních zkoušek. Také se samozřejmě, jako každý rok, můžeme těšit na akci zvanou „Poslední zvonění“, která se uskuteční pravděpodobně v pátky 12. a 19. května.

Už jsem se zmínil i o Hutnickém dnu, který proběhl 29. dubna. Redaktoři byli přítomni. Exklusivně jsme vyzpovídali dvojici, která si říká Těžkej Pokondr. A také jsme získali nějaké perličky a zajímavé postřehy z této akce. Připravujeme nějaké reportáže s fotkami. Tak to bylo něco o příštím čísle.

Tento měsíc nám zde chybí rozhovor. Měli jsme ho připravený s našim panem údržbářem, který souhlasil, ale potom odmítl.

Doufám, že i přesto se vám časopis bude líbit. A nesmím zapomenout připomenout, že dáváme prostor vyjádřit se všem kdykoliv, tak jako vždy. Co na závěr?

Přeji všem, žijte v míru, v lásce a v pokoji.

Vždyť je květen - lásky čas.

Kamil Mrázek (KM)

Co dělat, když potkáš mimozemšťana

- nepodávej mu ruku! Nikdy nevíš co před sebou neohmatal
- pokud mu nerozumíš, je to jeho chyba
- vem ho do školy, možná, že bude mít chuť na některé profesory

Mlechy

Pravidla smůly

- nikdy nepotkáš toho, koho chceš potkat
- vždycky potkáš toho, koho nechceš potkat
- ten den, kdy se nenaučíš tě všichni profesori vyzkouší
- když se učíš, profesori nezkouší
- ten, kdo se ti líbí, je na opačné pohlaví
- všichni krásní muži jsou gayjové
- smůlu nedostaneš jen tehdy, když ji máš
- když už se naučíš smůle vyhýbat umřeš (nudou?)

Šplechty

Pokud chcete Prostor dostávat každý měsíc, můžete si ho stále objednat. Stačí vhodit papírek s nápisem „Objednávka“, se svým jménem a (pokud je) třídou do schránky Prostoru před děj. uč. nebo napsat na e-mail redakce. Objednávky můžete rušit osobně u Kamila Mrázka z 5.B před uzávěrkou dalšího čísla.

Bezplatná inzerce pro studenty

Hleď se druhý profesor na výlet se 4.B. Třída je hodná, nezlobí a jde brzy spát jako všechny hodné třídy. Nabídky pište do Prostoru, podrobnější informace u pana profesora Filipce.

Pouze vážně. Zn.: Spěchá.

Pomocí časopisu můžete poslat také někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám...

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Příště v Prostoru:

možná překvapení,
když ne pak:

Reportáže z
Hutnického dne a z
posledního zvonění

Rozhovor - Těžkej
Pokondr

Maturity

informace a články

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Honza Nieboras
Kamila Římanová
Eva Klusová
Táňa Křenková
Petr Ščigel
Petra Drongová
Petra Lancová
Marie Kolářová
Martin Valkus
Helena Uhlářová
David Heczeko

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 3. května 2000
náklad: 225 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

1. června 2000

červnové číslo vyjde:
6. června 2000

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Demokracie na školách neexistuje

Dne 4. dubna 2000 vyšlo druhé pokračování mimořádného aprílového čísla časopisu Prostor. Co se dělo pak, to bylo vskutku mimořádné. Ve třídách si časopis pochvalovali, v kabinetech na něho nadávali. V hodinách zaznívaly velké proslovy o tak hnusném čísle. No, studenti celí hypnotizovaní nemohli svobodně vyjádřit svůj obdiv. (Všichni určitě neobdivovali). Studenti stále mají obavy ze svobodného vyjadřování, protože profesor může použít jakési prostředky. Někteří profesori dokonce říkají, že pokud chtějí studenta nachytat, že neumí, tak ho nachtávají. No, jak se to špatně poslouchá. Kde je profesionalita? Na všechny stejný metr, kde jsou ty slova?

Po vydání Prostorové roviny 2 jsem slyšel osobně názor pouze tří profesorek. Vše ostatní bylo od studentů z jiných tříd. Prý byl monolog vyučujících ve třídách dlouhý a plný zloby a nenávisti. Že jsme všechny zesměšlili a ponížili, že si to přečtou rodiče a celé Železárny si pomyslí o naší škole to nejhorší. Začalo se po škole šířit, že to si nikdo nemůže dovolit, něco tak odporného o

profesorech napsat a nejen o nich. Je to slušné, mluvit o něčem s cizími studenty a ne s těmi, co to zavinili. Když někdo říká, že jsme nevychovaní, je to až směšné poslouchat. Já si vždy myslel, že je v naší společnosti demokracie. Teď pochybuji, že demokracie ve školách existuje. Nevím, jestli je slušné a demokratické chodit přímo za panem ředitelem a žádat nápravu a vůbec si o tom nepromluvit přímo s redaktory, kteří to zavinili, a tak dát možnost obhajoby druhé strany. Vše by se možná vysvětlilo, kdyby někteří ještě nežili v té době dávno minulé, kdy by je uráželo si promluvit se studentem, a tak radši hned musí žádat nápravu od samotného pana ředitele. Je vhodné diskutovat o nevychovaných studentech a sami se neřídit pravidly slušného chování? Trojúhelníková diskuse slušná rozhodně není. Všichni se ve školách učí, že je demokracie, ale kde vlastně je? Není omluvou, že profesori se dohodli na tom, že časopis může stále vycházet bez omezení, bez cenzury. To co předcházelo, nemuselo vůbec být.

Jsou v redakci Prostoru mladí studenti?

Že prý jsou redaktori Prostoru mladí, prvňáčci, pouze 14 let, kteří nemají právo psát o něčem a zasahovat do děje. Prostě jsou to bažanti a nemají právo mluvit do věcí dospělých, jsou ještě pod zákonem a vztahují se na ně nějaká jiná pravidla. To všechno se říká.

Nynější redakce má složení 1 (1.A), 4 (1.B), 1 (1.C), 1 (2.A), 1 (4.A), 1 (4.B), 1 (3.D) a 2 (5.B). Součtem to je šest studentů z prvních ročníků a šest studentů z vyšších ročníků. To je půl na půl a to existují i příspěvatelé také z vyšších ročníků.

Součet všech redaktorů, kterých bylo a je v redakci za celou působnost časopisu je 31. 19 studentů, kteří byli a nejsou v redakci měli větší zastoupení vyššího ročníku, a tak pokud by zůstali, poměr by byl větší ve prospěch starších, ale zároveň by Prostor asi vůbec nevycházela pravidelně s 8 stránkami plných (pro šéfredaktora přijatelně dobrých textů). Redaktori, kteří píšou pro Prostor jsou vystaveni velkým nárokům, a tak vydrží pouze ti nejlepší. Z těch 19 studentů, kteří už v redakci nejsou odešli 3 dobrovolně (Taková je pravda). V redakci se nikdy neodlišují věkové rozdíly. Důležitá je vždy snaha, pracovitost a co nejlepší výsledek. Nemůžu za to, že studenti (kteří prošli redakci), čím jsou starší, tím jsou lenivější. Všichni jsme byli „bažanti“ a určitě se nám nelíbilo, jak se někdo mohl povyšovat, jak jsme byli podceňováni jen proto, že jsme mladí. Nediskriminujme mladší, nerozlišujme člověka podle věku. Vždyť i desetiletý může dokázat základy.

Pokud se chcete přihlásit do redakce (každý bez rozdílu věku, pohlaví, barvy pletí, kapacity mozku) a pomáhat při tvorbě Prostoru, klidně můžete. Uvidíme, jak dlouho vydržíte vy. Myslím, že pak si budete vážit i těch 50 % bažantů, kteří už něco dokázali a vlastně všech co v redakci jsou, protože jsou podle velmi náročných požadavků ti nejlepší, aspoň něco užitečného dělají. Co děláte vy. Jen čtete a kritizujete. Dáváme stále možnost všem studentům ze všech tříd ze všech ročníků, přihlaste se. Začínáme také hledat i budoucího šéfredaktora, pokud si myslíte, že jste to právě vy, přihlaste se. Všechny nové redaktory z vyšších i nižších ročníků rádi uvítáme kdykoliv.

Abych odpověděl na otázku v nadpisu ještě jednou. V redakci je rovnoměrné věkové rozložení. (viz výše)

(Tímto článkem se nezastávám ani nepíšu o nevychovaných studentech.)

Profesori si neváží studentů, kteří něco dokáží

Než bych něco kritizoval, uvědomil bych si, zda jsme něco podobného dokázal já. Je snadné kritizovat než chválit. Nikdo nepochválí technické služby za dobře upravený (vyčištěný) chodník, ale všichni budou na ně nadávat, když po chodníku nelze chodit. Někteří si neuvědomují, že my co jsme zapojeni do tvorby časopisu s ním máme hodně práce. Musíme do uzávěrky zvládnout napsat alespoň dva články, které musí být dobré. Články se musí přepsat do počítače. Časopis se musí okopírovat a jenom kopírování trvá zhruba pět hodin. K tomu se ještě všichni musí učit a nikdo nás za to nepochválí. Víím, to je v této věci nepodstatné, že? Ale pokud něco napíšeme hned se snese vlna kritiky. Já víím, to je život novináře a vůbec člověka, který něco dělá. Ale je na člověku si to uvědomit. Pro nás je to něco navíc a vůbec nic jako časopis dělat nemusíme. Vyučující by mohli být rádi, že chceme něco dokázat, něco pro školu udělat a není to jen vydávání časopisu. Studenti se tvorbou časopisu vlastně vychovávají. A ne

pouhým psaním článku. Někteří redaktori plní nervu a stresu dělají rozhovor se známou osobností. Také každý rok se vyšlou vybraní redaktori na Letní školu žurnalistiky atd., protože chtějí něco dokázat. Něco nového se naučit. A co pak uslyší jenom kritiku, kterou si nikdo z nás nezaslouží.

Občas se mi zdá, že by profesori byli rádi, kdyby studenti fetovali a chodili za školu, než aby byli zapojeni do něčeho jako je časopis a dělali něco navíc. Pro školy, kde si neumí vážit studentů, kteří něco dělají, je zbytečné něco dělat. Škola by měla studenty podporovat, jsem si vždy myslel. Kde je pak ta snaha lidí tvořit, svobodně a iniciativně myslet, když je v tom nikdo nepodporuje.

Překročilo aprílové číslo nějaké hranice?

Zákonné ani morální (etické) hranice nebyly v žádném případě překročeny. Přál bych všem vidět ty originální texty, které byly v zájmu etiky a pravidel slušného chování změněny. Pak by určitě většina změnila názor, že Prostorová rovina 2 nikoho nechtěla cíleně urazit. Byla to pouze recese. Aprílové číslo přece nikdy není pravdivé.

Nevím, jaká vlna odporu se zvedne po těchto názorech, ale víím, že by se měl každý člověk zamyslet nad tím co vlastně činí, než to začne dělat. Já víím, jsem prostý student a nemám právo v mém postavení nikomu radit, nemám právo se k němu vyjadřovat.

**Tak mi to promiňte za mé určité špatné názory.
Kamil Mrázek**

Nešťastná Zuzka

Byla jedna dívka Zuzka, která neměla dobré vztahy s rodinou a ve škole jí to taky dobře nešlo. Jen ten, kdo jí držel nad vodou byl její kluk Lukáš. Blížil se konec školního roku, psali se stále nějaké prověrky a rodiče Zuzce za špatné známky jen přidělávali práci, aby si uvědomila, že se má pořádně učit. Každou chvíli se s ní hádali, řvali po ní a Zuzka byla psychicky na dně. Jednoho dne se pro Zuzku zastavil Lukáš, jestli půjde ven. Zuzka přišla ubrečená ke dveřím a potichu mu řekla, ať jde čekat před okno. Za chvíli přišla její matka a viděla Zuzku, že nic nedělá a vybavuje se přes okno a ještě k tomu s Lukášem, kterého neměla moc v oblibě. Hodně se rozčílila a ze vzteku strkla do Zuzky a ona vypadla z okna. Po

chvíli si teprve matka uvědomila, co udělala a zavolala rychle pohotovost, ale bylo už pozdě. Zuzka si při pádu zlomila vaz. Lukáš byl ještě v šoku, že mu jeho láska umřela v náručí a omdlel. Její matka se psychicky zhroutila a její otec, který měl svou dceru moc rád, ale nedával to najevo, hned po pohřbu odjel bez matky do Anglie. Matka se nemohla smířit s tím, že zabila své vlastní jediné dítě a že se k ní ještě strašně chovala, už to nevydržela a hned následující ráno se v ložnici oběsila. Lukáš se taky nemohl se Zuzčinou smrtí vypořádat, ale po čase se z toho dostal a bude na Zuzku s láskou vzpomínat a bude jí uchovávat ve svém srdci až do konce života.

XXX

Desatero šťastného člověka

1. Člověk se rodí unavený a žije proto, aby odpočíval.
2. Miluj svou postel, jako sebe samého.
3. Odpočívej ve dne, abys mohl spát v noci.
4. Když vidíš někoho jak odpočívá, pomoz mu!
5. Práce je unavující.
6. Co máš udělat dnes, udělej pozítí - budeš mít dva dny volno.
7. Když ti provedení čehokoli dělá problémy, přenech tu práci jiným.
8. Přemíra odpočinku ještě nikoho neumorila k smrti.
9. Když dostaneš chuť do práce, počkej, až přejde.
10. Práce šlechtí, odpočinek obšťastňuje.

Vybral: KM

Židle

Co je vlastně židle? Pro každého tato věc, kterou užíváme denně, znamená něco jiného. Vědec by židli označil za předmět sestávající se ze základních částí. První část tvoří oporu, druhá plní základní účel a třetí je ryze estetická. První částí míní nohy. Většinou jsou čtyři. Nač by nám byla židle se třemi nebo méně nohama? Tři nohy bychom pak museli umístit pravidelně,

abychom si při sezení neublížili. Dvě nohy - to je na židli moc málo, taková židle je už pak na „na dvě věci“ (na nic a na ...). Takže zůstaneme radši u čtyř. Druhou část tvoří sedací plocha. Jaké si to kdo udělá, takové to má. Tedy jestliže chceme pohodlnou židli, pořídíme si ji s velkým polstrováním nebo rovnou křeslo. Když jsme skromní a nerozhýčkaní,

Nebojte se vyjádřit!

Jak přežít vyučování?

Mgr. Pavel Sikora

Třeba se připravit, abych se za ten výkon nemusel stydět (pozn. red.: mluvil za studenta)

Mgr. Alena Wozniaková

Musím být stále pozitivně naladěná a říkat si, jak je ta třída, ve které učím skvělá.

PhDr. Ivana Kröhnová

Vyučování přežiji v pohodě, když svítí sluníčko, studenti jsou vstřícní a potěší mě solidními znalostmi. Také mi vyjasní den, když mě studenti na chodbě pozdraví, neboť to nebývá zvykem. A potěší mě, když mě třídy pozitivně inspirují.

student 3.B

Dávat pozor, musí se najít protizbraň na profesora, protože nejlepší obrana je útok.

student 3.C

Spát a nevnímat, co profesor říká.

student 1.B

Na vyučování nechodit.

Petra Lancová, Petra Drongová

postačí nám obyčejná „deska“. Nejlépe uděláme, když tyto dvě možnosti zkombinujeme. No a ta třetí část vlastně zase jen zpodobňuje naše soužití s židli. Jedná se o různé druhy opěradel.

Židle není jen věc k sezení, ale můžeme ji použít při úplně odlišných příležitostech. Berme v úvahu třeba cestování. V dnešní době je moderní cestovat tzv. stopem (vyjde to sice nejlevněji, ale není to zcela bezrizikové). Židli pak můžeme použít, když už toho máme dost, nikdo nechce zastavit. Jednoduše si sedneme na okraj silnice. Kdo by pak nezastavil takovému ubožákovi? Židle je nám užitečná i v případě, že nás ohrožuje pochybný řidič s nezpůsobnými návrhy. Do přírody (třeba když jedeme na houby) by si normální člověk sebou židli prostě nevezl, ale ten, kdo zvažuje předem všechny eventuality, co se mu může přihodit, by prostě neměl židli v žádném případě zapomenout. Židli použijeme i za běžného „slejšáku“. Není nad to mít pořádnou vodě odolnou židli, tu pouze zvedneme nad hlavu a stoprocentně nezmoknete. Kdyby se to dalo patentovat,

znamenalo by to konec „univerzálních rozkládacích deštníků“. Židli můžeme použít také v sebeobraně. Jdeme temnou ulicí, zpoza popelnice vyskočí velký ozbrojený násilník, ale my se nezalekneme. Vytasíme svoji židli schovanou za zády, zasáhneme kritické body a ohrožovatel „si může jít klouzat!“ Holt, židle je jenom židle, buďme rádi, že ji máme a děkujeme jejímu stvořiteli.

Kamila

Pořádek je pro blbce, inteligent zvládne chaos

O zklamané Zlatovlásce

Byla kdysi dívka, docela hezká. Alespoň jí to říkali. Oči modré jako nebe a krásné dlouhé vlasy, které se na sluníčku leskly jako jeho paprsky. Proto jí říkali Zlatovláska.

Když Zlatovláska vyrostla, zkrásněla ještě víc. Ani chudé venkovské šaty jí neubraly na kráse. Jezdili se jí dvořit páni z dalekého okolí, ale Zlatovláska je odmítala. Prý je na vdavky ještě mladá. A navíc – ještě se nezamilovala. Ale to netrvalo dlouho. Jednou mezi své poddané přijel mladý princ. Říkalo se o něm, že je pyšný a nafoukaný. Ale ten den připadal Zlatovlásce úplně jiný. Milý, dokonce podaroval starou žebračku zlatáčkem. Zlatovláska se do prince zamilovala. I on si jí všimnul. Nešlo si jí nevšimnout. Při jeho pohledu jen stydlivě sklopila oči a tváře jí zčervenaly jako podzimní jablka.

Od té doby přijížděl princ častěji. V létě, když Zlatovláska chodila s husami na pastvu, ho často vídávala, jak se jen tak prohání na koni. Když pak přijel blíž a usmál se na ni, rozbušilo se jí srdce a podlamovala se jí kolena. Chodila jako náměsíčná, neslyšela, co jí lidé povídají. Myslela jen na prince, na jeho úsměv, mávnutí.

Zlatovláska měla mladší sestru. Všechno si říkaly a Markétka hned poznala, že se Zlatovláskou není něco v pořádku. Vypřádala se, ale trvalo dlouho, než se jí sestra svěřila. Štěstí Zlatovlásky se začalo měnit v žal. „Princ by si nikdy nevzal chudé děvče.“ „Ale jdi“ chlácholila ji Markétka. „Copak už si nevzpomínáš, jak se na tebe díval? A jak ti mával? Proč by se nemohl zamilovat do jedné, ze svých poddaných?“ Ale Zlatovlásce to moc nepomohlo, snad jen na chvíli „Jsi krásná, žádná princezna se ti nevyrovná“ šeptala jí sestřička, když česala její dlouhé zlaté vlasy. Jenže Zlatovláska si už vůbec nepřipadala krásná. Právě naopak. Měla pocit, že je přímo škaredá. Všichni jí jen lhali. Nikdy nebyla ani trošku hezká, to byl její názor, to si myslela.

Jednou už Markétce došla trpělivost. „Zítرا jedu do města

nakoupit nějaké látky. Napiš pěkně princi dopis. Však já už mu ho dám.“ „Nemůžu. A i kdyby, jak by ses k princi dostala?“ „To nechej na mě. Jedna moje kamarádka na zámku slouží. Ona zařídí, aby se k němu psaní dostalo.“ Zlatovláska dlouho váhala. Nakonec, když jí Markétka pohrozila, že princi napíše sama, sepsala pár vět. Ráno si to ještě rozmyslela, ale Markétka zprávu vzala a už jí odmítla vrátit. „Jen ať to princ ví“ řekla místo pozdravu na rozloučenou. Zlatovláska stála ještě dlouho na prahu a dívala se za odjíždějícím kočárem.

List se k princi opravdu dostal. Jenže měl úplně jiný účinek, než jaký Markétka očekávala. Pyšný princ si tím jenom dokázal, jak je neodolatelný. Naplňovalo ho to jakýmsi pro lidi nepochopitelným štěstím. Je to přeci on, kdo je tak žádaný. Není to ani jeden z jeho bratrů, natož nějaký sluha. Jen on. Aspoň si to tak myslel.

Zlatovláska byla smutná, snad ještě smutnější než dřív. A zoufalá. Princ si jí totiž buď vůbec nevšímal nebo se na ni díval sladce a skoro zamilovaně. Zlatovláska nevěděla, co si o tom má myslet. Při každém jeho pohledu získávala naději, ale o to víc trpěla, když ji přehlížel.

Po několika měsících princ pořádal ples. Tak přece by si mohl vybrat děvče z chudé rodiny, pomyslela si Zlatovláska, když byly pozvány dívky z celého království. Zlatovláska se ten den dlouho připravovala. Markétka jí i sobě ušila překrásné šaty, pak Zlatovlásku učesala, takže vypadala jako opravdová princezna. Když byl čas, zapřáhl jejich taínek koně a mohlo se jet.

Zámek to byl obrovský a nádherný. Jak jen by se mohl srovnávat s otrhanou chaloupkou, v jaké Zlatovláska bydlela. A těch hostí! Osobnostmi večera byli hlavně tři princové. Jejich otec, pan král, seděl spolu s královnou na trůně a jen mlčky přihlížel. Doufal, že se tu najde nevěsta alespoň pro nejstaršího prince, který odmítal všechny nafoukané princezny. Zlato-

vláska mohla oči nechat na nejmladším princi. Na princi Dominikovi. I jeho pohled mířil stále častěji k ní. Ale co jí to bylo platné, když se bavil s jinými dívkami. Nápadníků ten večer měla dost, ale ona stála jen o jednoho. O toho, kterého mít nemohla.

Blížil se konec plesu. Zlatovláska snad přinucena zoufalstvím sebrala veškerou svoji odvahu a vydala se za princem. Uklonila se „Mohu s vámi mluvit?“ „Ale jistě“ usmál se. I to byl pro ni úspěch, vždyť s ním mohla mluvit! „Princi, chtěla jsem jen vědět, jestli... jestli byste si vzal děvče z chudých poměrů“ „Kdyby byla pěkná.“

„A ... odpusťte mi mou troufalost, párkrát jste se na mě ráčil usmát, dokonce jste mi i zamával. Sestra mě pořád přesvědčuje, že to není jen tak, ale já jí nevěřím. Mohl byste jednu z nás vyvést z omylu?“ Chvilí přemýšlel, na čele se mu ukázaly vrásky. „Musím ještě něco promyslet, ale dám ti vědět, ano?“ Zlatovláska stačila jen přikývnout, byla šťastná. Ani na chvíli jí nevadilo, že musí na odpověď čekat. Ten večer už s princem nemluvila. Ani v příštích dnech. I když měla pocit, že se jí občas snažil vyhledat. Dokonce zavítal i do jejich domku. Zrovna nebyla doma. Už to trvalo příliš dlouho, Zlatovláska často plakala, ale zbytečně. Odpovědi se už nedočkala. Byla přesvědčená, že je ošklivá. Že už jí nikdo nikdy nebude milovat. Jejím nápadníkům šlo většinou o něco jiného než o ni samotnou.

Dlouho se princ neukázal. Zlatovláska už téměř zapoměla. Ne. Nezapoměla, jen se smířila se skutečností. Když pak přijel, ani se na něj nepodívala. Po několika takových střetnutích princ došlo, co se stalo. Jednou se jejich pohledy znovu setkaly. Díval se na ni smutně, úzkostlivě a láskyplně. Když jel kolem druhý den, bylo to stejné. Brzy Zlatovláska zapoměla na všechno to trápení a znovu začala doufat. Sotva si ho však začala všimnout, zase pro něj byla jen vzduch. Tentokrát to nesla mnohem hůř. Večer brečela, nemohla spát, ani jíst. Bledla a slábla.

V té době si jí všimnul mladý myslivec, nosil Zlatovlásce květiny, pírká vzácných ptáků a jiné poklady. Kdykoliv ji viděl, nešetřil lichočkami a komplimenty. Zlatovláska však byla tak smutná, že se ani neusmála. Naopak. Bylo jí do breku. Proč jí to říká myslivec a ne princ? Když přecházela most vedoucí přes jejich řeku, zastavila se a dívala se dolů. Proč jí myslivec vyznává lásku? Je hodný, zaslouží si jinou dívku. Nechce mu lámat srdce stejně, jako ho princ zlomil jí. Co by se jen stalo, kdyby skočila z mostu dolů?

Za vsí v lese žila stará baba kořenářka. Byla to žena vrásčitá a nepěkná. Hubené hnáty nebyly nic než kost a kůže. Po několika bezesných nocích a úvahách za ní Zlatovláska zašla. Prosila o něco, co by ji uspalo. Třeba navždy. Babka měla nějaké bylinky, ale dlouho Zlatovlásku přemlouvala, než jí poradila, jak je použít. Zlatovláska však byla neoblomná. Poděkovala a vydala se k domovu. Uvařila si silný čaj a vypila ho. Pro jistotu přidala víc bylin, než jí bába poradila. Netrvalo dlouho a Zlatovláska padla na zem. Byla volná. Už jí nic netížilo. Našel jí myslivec, plakal, když jí držel v náručí, plakal nad jejím hrobem. Markétka vtrhla do zámku a řekla princi „Zabil jste moji sestru!“ Nechal ji vyvézt. Princ Dominik se brzy oženil za princeznu, kterou ani nemiloval. Občas měl špatné svědomí, ale už nemohl nic dělat. I myslivec se oženil. Vzal si hodné děvče, které ho milovalo z celého srdce, ale jeho opravdu jediná láska byla i nadále Zlatovláska.

Nikita

Život

Život znamená plakat,
život znamená milovat,
život znamená snít a žít,...
... ale ne čumět do blba!

Bledá tvář

Každý kdo mě zná, mi říká, že jsem bílá jako stěna. Moje mamka mi řekla, že vypadám jako mrtvola. Když jsem ji chtěla probudit se slovy "Půjdeš se mnou?", vykulila na mě oči a řekla "ještě nepřišel můj čas, smrsko". Řekla jsem si, že s tím musím něco udělat. Zkusila jsem pudr, když po obou tazích se kolem mě utvořil oblak prachu a více pudru jsem měla v očích než na tváři, nechala jsem toho. Moje vždy dobromyslná kamarádka mi doporučila, ať se profackuju. Když jsem to sdělila mé sestře, uznala to za dobrý nápad a nečekaně mi jich pár dala. Naskočily mi na tvářích modročervené tlapy, ale za dvě hodinky zmizely. A tak jsem toho nechala. Když uvidíte chodit po chodbách bílé indiividuum, tak to budu asi já.

Mlechy

Co je láska

Láska je něco krásného, co necítíš každý den.
Láska je něco milého, není to "Mám Tě rád" jen.

Když o cizí lásce víš, tak o tom hned mluvit nemusíš, i když jsi právě svou ztratil, tím by Ti ji nikdo nenavrátil.

Láska je všechno, co můžu Ti dát.
Když Ti to nestačí, tak běž jinou hledat.
Ostatní Ti nedají víc než já,
protože láska je nenahraditelná.

Konec této básně zakončím krásně: Ať Vás láska všude provází
a ať nikomu neschází!

Katy

OSMISMĚRKA

V následující osmisměrce najdete vše, co se týká učení nebo budovy naší školy.

V	V	K	O	M	P	O	Z	I	C	E	E	Š	K	O	L	P	E
O	A	D	M	I	N	I	S	T	R	A	T	I	V	A	Z	R	P
L	N	U	Č	E	B	N	I	C	E	J	E	ch	Ý	L	K	O	Ř
N	G	H	Ř	E	V	F	P	T	I	ch	O	O	T	G	O	F	E
Á	L	U	Č	F	A	O	E	S	S	T	O	D	V	E	U	E	S
H	I	D	Ř	Y	E	R	J	V	B	L	A	B	A	B	Š	S	T
O	C	E	U	Z	E	M	Ě	P	I	S	O	Y	R	R	E	O	Á
D	K	B	Č	I	M	A	D	R	O	T	G	H	N	A	N	R	V
I	Ý	N	E	K	Á	T	L	A	L	E	O	K	Á	D	Í	Y	K
N	J	Í	B	A	K	I	L	ch	O	N	A	I	V	D	P	I	A
A	A	V	N	R	O	K	T	M	G	I	N	,	Ý	O	V	Ž	E
N	Z	Ý	A	S	S	A	E	T	I	B	I	U	ch	C	P	D	T
U	Y	ch	E	N	T	T	I	N	E	A	Č	E	O	L	Í	E	A
D	K	O	P	O	R	S	U	L	O	K	M	L	V	A	S	T	B
A	U	V	ch	I	A	J	Í	D	P	I	Ě	R	A	V	E	I	U
O	F	A	E	S	ch	O	D	Y	E	T	N	E	S	I	M	Š	L
D	O	M	Á	C	Í	Ú	K	O	L	N	O	R	Y	C	K	E	E
N	T	Ř	Í	D	Á	I	K	D	Y	!	T	!	!	E	A	S	!

Tajenka: .....

Co je láska?

Láska, to je nemoc dlouhá,
na kterou nestačí tabletky pouhá.
Láska, to jsou krásné chvíle,
když přirovnal jsi mě k víle.
Láska, to je bolest nekonečná,
když zjistila jsem, že není věčná.
Láska, to je pro mě minulost,
když místo mého skonání je most.
Lásky, té je velká škoda,
když poslední, co cítím, je chladná voda.
Láska je to, co už nikdy nezažiju,
protože tento den určitě nepřežiju.
Je krásné být zamilovaná,
pokud je naše láska opěťovaná.

Nikita

Líbej mě!

Líbej, líbej, zavřu oči,
hlava se mi z toho točí,
motá, valí, točí kola,
nikdy tomu neodolám.

Když našpulíš svojí rtíky,
zašeptám jen tiše díky,
zvednu nos a počkám chvíli,
zda-li dojdou svému cíli.

Jeden sladký polibek
někdy trvá celý věk,
když se ke mně otočíš,
hlava se mi zatočí,
nezáleží na mé vůli,

kolena se zhoupnou v půli,
poběž honem Ty ke mně
a zvedni mě ze země,
podrž mě a znovu jemně,
rychle, vroucně

líbej mě!

Komu láskou nezpůsoben žal, ten též
blaho lásky nepoznal. (Jungmann)

KoT

Holubice

Kdysi po nebi létávala
krásná bílá holubice.
Byla svobodná, srdce ostatních nechávala
vzplanout láskou jako svíce.
Však jednou ji láska lapila
do svých mocných sítí.
Když jednoho myslivce spatřila,
jak trhá na louce kvítí.
Holubička, světa neznalá, nevěděla,
že ty květy jsou pro krásné děvče.
K němu ráno na okno přiletěla
a chtěla ho vidět ještě jednou a ještě...

Jednou po nebi letěla
krásná bílá holubice.
V tom myslivce vystřelil
a její život zhasnul jako plamen svíce.
Vyškubnul jedno peříčko
a podal ho dívce milé.
Nevadilo mu ani maličko,
že ublížil holubici krásné bílé

Nikita

Milovat znamená trpět,
nemilovat pak zemřít.
(Taine)

Vsetínská pětiletka skončila

Ve čtvrtek 13. dubna se pražská Sparta postarala o sesazení Vsetína z českého hokejového trůnu. Rozhodlo o tom hned třetí finálové utkání, které Sparta vyhrála na vsetínském Lapači 1:0 (předchozí dvě doma 4:2 a 4:0). Pražané získali titul naposledy před sedmi roky v sezóně 1992-1993, kdy ve finále ještě federativní soutěže porazili Vítkovice.

I přes špatný začátek si Sparta za výkony v letošním ročníku Extraligy titul určitě zasloužila. Ve druhé polovině základní části a v play-off byla jasně nejlepším týmem naší nejvyšší soutěže. Potvrzuje to i fakt, že cestou za titulem vyhrála všech devět zápasů, ke kterým v play-off nastoupila. Největší podíl na spartánském triumfu měli dva veteráni Richard Žemlička a především Petr Bříza, který po návratu z Německa dokázal, že je stále brankářem světových kvalit a vychytil si

pozvánku do reprezentace (ze zdravotních důvodů ji bohužel odmítl). Richard Žemlička se opět ukázal jako velký bojovník a vynikající střelec, když vstřelil tři ze sedmi spartánských branek ve finálové sérii a co se týče reprezentace, platí o něm totéž co o Břízovi. Ale je třeba pochválit celý pražský tým, který předváděl vynikající kolektivní výkony.

Na druhou stranu je potřeba vzdát hold i poraženým. Vsetínští odvedli své maximum. Dokázali se po šesté v řadě probíjet do finále, i přes velké finanční problémy, které málem způsobily rozpad týmu. Vše se podařilo vyřešit a Vsetín si udržel hráče jako je Dopita nebo Čechmánek, což bylo základem pro získání stříbrných medailí. Otázkou zůstává v jakém složení a zda vůbec se vsetínští sejdou k přípravě na novou sezónu.

PŠ

Ze sportovních výsledků

Sálová kopaná - okresní kolo

Velmi prestižní turnaj přinesl našim fotbalistům, oslabeným o dvě opory (Marek, Zbončák), 3. místo v konkurenci 17 (!) družstev. Ze skupiny naši postoupili se ztrátou jednoho bodu. Semifinálové utkání s ISS Jablunkov se našim nevyvedlo a prohráli na penalty. V boji o 3. místo však jasně porazili SOUT F-M 6:1. Všechny medaile putují do naší oblasti:

1. SOU Třinec
2. ISS Jablunkov
3. Gymnázium Třinec

Očekávané akce

- velká kopaná - regionální kolo
- florbal dívek - dokončení školního turnaje
- atletický čtyřboj - okresní a okrskové kolo (starší žactvo)
- Pohár rozhlasu - okresní a okrskové kolo (starší žactvo)
- na poslední týden školního roku připravujeme OLYMPIJSKÝ ŠESTIBOJ TŘÍD

Mgr. Pavel Sikora

Konec zlatých časů

Mark a Tony byli dva zfetovaní kámoši, kteří když neměli co dělat, šli si zahrát ruletu do kasina. Bydleli po ubytovnách a čínži platili z výher v kasinu.

Jednou večer seděl Mark v baru a pil čistou whisky. Tony těžce dopadl na vysokou barovou stoličku.

„Tak koliks dneska vyhrál, Marky?“

„Všechno prohrál a ještě dlužím Maxovi deset táců.“ Mark mluvil opilým a rozesmátým hlasem.

„Ty taky? Mě nezbylo vůbec nic, ale alespoň jsem nedělal dluhy u Maxe. Jestli mu to brzy nesplatíme, pěkně si nás podá. Musíme něco vymyslet.“ Tony byl mnohem nezlomitelnější než Mark, ale také nebyl žádný Ein-

stein. Ve svém zdrogovaném mozku se snažil vymyslet jak z téhle situace ven, ale napadlo ho jenom jedno. Věděl však, že s tím Mark nebude souhlasit. „Ale co, je sjetý, nebude nic namítat“, přemýšlel Tony.

„Marku, mám super nápad. V bance je přece dost peněz i pro Maxe i pro nás.“

„Ale banka nám nepůjčí, protože nemáme záruky. To tě nenapadlo?“

„Tak si půjčíme sami. Hlídač je starý dědek s baterkou, který je slepý jak patrona.“

„Myslíš, že nás tam ten dědek pustí?“

„Možná ho přesvědčíme.“

„Tak to zkusme!“ Markovi vůbec nedošlo, co mu právě

Tony nabídl, byl jenom rád, že bude mít zase dost peněz na ubytovnu a na svoji denní dávku kokainu.

Tony praštil hlídače železnou tyčí a vůbec nebral na vědomí Markovy námitky. Odepnuli mu od opasku svazek klíčů.

Když se dostali do sejfu, Markovi se zatočila hlava a svalil se na zem v hlubokém komatu. Jeho mozek nevydržel kombinaci whisky a kokainu a na dlouhou chvíli přestal pracovat.

Mezitím, co se Tony snažil svého kámoše přivést k vědomí, náhodný kolemjdoucí zavolal policii, jejíž sirény zaslechl Tony až příliš pozdě.

Marka odvezli do nemocnice a

Tonyho do basy.

Poté, co byl Mark propuštěn ze špitálu, začal proces s oběma „pohodovým kámošema“, jehož důsledkem bylo to, že Tony a Mark dostali dvacet let za vraždu hlídače a za pokus o krádež.

To se ale vůbec nelíbilo Maxovi, protože se bál o svých deset tisíc, které mu Mark dlužil

A tak se snažil oba vězně vydírat přímo ve vězení, ale to ještě netušil, že všechno je snímáno kamerou a že mu to na docela dlouhou dobu zatne tipec.

Mark nikdy neodpustil Tomy-mu, že ho do té vraždy zapletl a sobě nikdy neodpustil, že někoho ZABIL. I když ne přímo, ale podílel se na vraždě.

E

Zamilovanost je choroba, která se léčí sňatkem.

(Hilarová)

Láska může zemřít na pravdu, přátelství na lež.

(Bonnard)

V přátelství není horší nákazy nežli lichocení.

(Cicero)

Ze všech břemen na světě je nejtěžší bytost, kterou jsme přestali milovat.

(Sheridan)